

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de setembre del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de l'asseguradora X. va interposar demanda, de data 6-12-2012, envers els Srs. M.A. i C.S.C. i Y. i Z., S.A., en virtut de la qual sol·licitava la condemna solidària dels defenents a l'abonament de la quantitat de 41.663,46 euros, amb més els interessos legals demanats a la pètitia i amb imposició de les costes processals als defenents.

En data 7-02-2013 la representació processal del Sr. M.A. i de Z., S.A. va articular excepció de manca de legitimació passiva de l'asseguradora i quant al fons es va oposar, amb sol·licitud d'imposició de costes processals a la part agent.

En la mateixa data, les representacions processal de la Sra. C.S.C. i de l'asseguradora Y. es van oposar a la demanda.

II.- Per Aute de 10-04-2013 es va tenir per substituïda l'asseguradora Z., S.A. per A., S.A.

Per Aute de 7-06-2013 es va acordar l'acumulació dels procediments 3100291/2013 i 3000200/2013

En data 16-12-2015 es va dictar sentència per l'Hble. Tribunal de Batlles amb la següent part decisòria:

“Primer.- que en els autes enregistrats amb el número seqüencial 3100291/2013 ha de prosperar parcialment la demanda principal, condemnant doncs a la companyia d'assegurances “Y.” a indemnitzar a la companyia d'assegurances “X.” en la suma global de trenta-dos mil quatre-cents seixanta euros amb setanta cèntims (32.460,70.- EUROS), amb condemna en costes segons s'ha raonat en el II.- Considerant.

Segon.- que en els autes enregistrats amb el número seqüencial 3000200/2013 ha de reeixir del tot la demanda principal pel que afecta a la companyia d'assegurances “Y.”, el que comporta que aquesta darrera hagi d'indemnitzar a la mercantil “A., S.A.” en la suma de nou-cents cinquanta-set euros amb cinquanta-tres cèntims (957,53.- EUROS), incrementada dels interessos legals produïts segons s'ha descrit anteriorment.

Tercer.- que en els primers autes ha d'absoldre i absol lliurement de tots i cadascun dels pediments de contrari als Srs. M.A. i C.S.C. així com a la mercantil “A., S.A.”, i en els segons ha d'absoldre i absol lliurement de tots i cadascun dels pediments de contrari a la Sra. C.S.C.

Quart.- que les costes generades en ambdós processos acumulats s'hauran de subjectar a allò decidit en el II.- Considerant.”

III.- La representació processal de la companyia d'assegurances Y. va interposar recurs contra la sentència d'instància i, en data de registre 4-03-2016, va presentar escrit de conclusions, en mèrits del qual i pels arguments continguts, demana la revocació de la resolució dictada a la instància.

Les representacions processals de X., B. i C.S.C. van formular escrit de contesta a les conclusions, de data 20-04-2016.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals es fonamenta el recurs de la companyia asseguradora són els que segueixen.

En primer terme, entén que procedeix determinar si la fuga d'aigua és responsabilitat de l'ocupant o no. En els procediments acumulats s'han practicat quatre pericials, dos a instància de part (Sr. C. i Sr. B. i dos judicials, realitzats per P.). La sentència considera més adequada la pericial del Sr. B. i, per tant, que el detentor del radiador es va trencar per fatiga, malgrat ser una peça exterior i accessible i no manipulada per l'assegurat. Afirmar la sentència que els peritatges judicials porten a conclusions contràries, però segons el recurrent la raó és clara : en el primer procediment conclou que fou la fatiga la causa del trencament de la peça i en el segon que no presentava fatiga, de manera que devia haver estat un cop involuntari o una manipulació externa de la peça la causa del dany, degut a que en el primer procés no va tenir accés a la peça del detentor. L'examen de la peça atribueix base tècnica a l'informe, que no tenen els altres i explica el canvi de criteri. Afegeix que la peça trencada no és un element comunitari, com sustenta la sentència, sinó un element privatiu del pis. Sustenta que les conclusions d'aquest darrer dictamen coincideixen amb les del perit Sr. G., de manera que no s'entén perquè atribueix més valor al del Sr. B.

En segon terme, impugna la consideració de la resolució d'instància que entén que el detentor del radiador és un element comunitari. No es tracta de la calefacció central de l'edifici sinó que un radiador situat a l'interior d'un pis i el detentor tenen característiques privatives.

En tercer terme, de manera subsidiària, sosté que si s'entén que la responsabilitat s'ha d'imposar a la recurrent hauria de ser en concurrència amb la companyia asseguradora del pis on s'han causat els danys.

En quart terme, manifesta que quant a la reclamació d'A., S.A. per import de 957,53 euros es mostra en desacord amb el pronunciament de la sentència que l'import no ha estat discutit i corroborat pel perit judicial, atès que es nega la responsabilitat degut a que el trencament opera pel trencament del detentor imputable a l'ocupant del pis.

II.- El primer extrem que ha de ser analitzat és el relatiu a la valoració de les proves pericials. Aquesta valoració correspon al tribunal i s'efectua de conformitat amb el criteri de la sana crítica. Això permet al jutjador apreciar les raons de ciència i els arguments i explicacions dels perits per tal de decidir, de manera raonada, a quina d'aquestes explicacions científiques atribueix més pes i, per tant, acull com a causa, en el present cas, del sinistre.

Des d'aquest punt de vista, les argumentacions que efectua el tribunal d'instància han de ser mantingudes en atenció als arguments que, a continuació, s'exposen. És cert com sustenta la recurrent que en el primer dels informes de P. (octubre de 2013) es manifesta que és possible que per la fatiga i antiguitat el detentor es trenqués i que esdevé una causa molt probable, però no ho pot afirmar al 100% perquè no ha pogut examinar la peça causant del sinistre i que en els posteriors (març i juny de 2014) exposa, que a la vista de la peça, es pot considerar que la fatiga del material no va ser la causa del dany, ja que el seu estat és correcte i no s'aprecien indicis de corrosió.

Al marge que la realització d'un informe pericial en el que es determini si un detentor ha estat el causant del sinistre i les causes per les quals l'ha generat (manipulació, cops o fatiga) difícilment pot generar conclusions i resultats estimables si la peça referida no ha estat examinada, correspon ara veure perquè s'ha d'atribuir preponderància a l'informe del Sr. B. front al de P.

P. dictamina que, una vegada vist el detentor, la fatiga no pot ésser la causa del sinistre perquè no existeix corrosió i que el dany es deu a un cop o una manipulació externa. Al marge de la manipulació efectuada sobre la peça pel servei de bombers no s'han aportat indicis probatoris de la manipulació de la peça ni tampoc que presenti cap cop que pugui haver generat el sinistre. En canvi, de l'informe del Sr. B., resulta que un cop involuntari no faria que l'eix surti del seu allotjament, a la vegada que la peça estava instal·lada ja al 2010 quan va arribar el llogater, de manera que una manipulació al ser canviada la deixés en estat precari però aquesta no seria imputable a l'arrendatari que arriba quan ja estava instal·lada. Per altra part, de les fotografies del seu complement d'informe (foli 342 en comparació amb les dels folis 247 i 248) s'observa que la manca de fils de rosca a l'interior de la peça pot haver estat la causa del sinistre, derivada de la fatiga del detentor i que provoqués la sortida de l'eix.

En definitiva, exposades les conclusions a les que arriben els informes pericials i les raons que les sustenten, aquesta Sala ha de concloure amb el criteri d'instància que les explicacions del perit Sr. B. exposen de manera més lògica i raonable quines han estat les possibles causes del sinistre, de manera que, conforme a la sana crítica, aquest és el criteri que ha de ser acollit i, per tant, desestimat aquest motiu de recurs.

III. En canvi, diferent sort ha de rebre el segon motiu del recurs, encara que sense transcendència revocatòria. En efecte, no es pot convenir amb la sentència d'instància que la fuga d'aigua derivada de la fatiga d'un detentor tingui a veure amb el sistema central de calefacció, sinó que constitueix una peça que s'instal·la en el radiador que, com a element privatiu, es troba dins de la unitat immobiliària.

Per tant, no es tracta d'un element comunitari que doni lloc a la responsabilitat de la comunitat de propietaris sinó d'un element privatiu de l'habitatge. I en consonància amb el que disposa la Llei d'arrendaments de finques urbanes correspon a l'arrendador les reparacions que afecten a les instal·lacions generals del pis (art. 26.4 de la LAFU de 30-06-1999, aplicable al sinistre d'autes), de manera que l'asseguradora recurrent ha de respondre dels danys causats, tota vegada que com resulta de les cobertures de la

seva pòlissa (foli 222) garanteix també les fuites d'aigua derivades d'elements privatus.

Per tant, aquest segon motiu també ha de ser desestimat.

IV.- Els motius tercer i quart també han de ser desestimats. En el tercer, la recurrent sosté que, subsidiàriament, la responsabilitat hauria de ser compartida amb l'asseguradora de l'arrendatari, però ja hem establert que la causa del sinistre no és atribuïble a l'ocupant i, per tant, tampoc a la seva asseguradora, sinó que deriva d'un defectuós manteniment d'un element privatiu del pis, com és un detentor del radiador, imputable al deure de conservació i manteniment de les instal·lacions que pertoca al propietari.

I respecte de la reclamació de 957,53 euros realitzada per l'asseguradora A., la negativa a l'assumpció de la quantitat no resulta de qüestionar la quantitat reclamada o el concepte, sinó que la recurrent entén que no ha de respondre perquè la causa del dany no li és atribuïble, sinó que esdevé imputable a l'ocupant del pis per un cop o manipulació del detentor.

Com ja hem exposat, aquesta Sala ha valorat la prova pericial, conforme a la sana crítica, i ha entès que la causa del sinistre no és atribuïble a l'ocupant per un cop o manipulació sinó que dimana de la fatiga del material instal·lat, de manera que garantint l'asseguradora els danys derivats de les fuites d'aigües d'elements privatus, ha d'assumir el sinistre ocasionat per la no substitució pel propietari d'aquest element fatigat i causant del dany.

V.- Les consideracions anteriors justifiquen la desestimació del recurs, la qual cosa s'ha de traduir en la imposició de les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal de Y. contra la sentència, de data 16-12-2015, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles, que confirmem en la seva part decisòria. Procedeix imposar les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-